

සාරය: සුම්නිරි දරුවනි, ඔබ මෙම අපවිත්‍ර ලෝකයෙන් ඔබගේ බුද්ධියේ යෝගාව ඉවත් කරගෙන, අසීමිත සන්යාසී කෙනෙක් විය යුතුයි. සන්යාසී කෙනෙක් වීම යනු සම්පූර්ණයෙන් පිවිතුරු සහ ස්ථිර යෝගීවරයෙක් වීමයි.

ප්‍රශ්නය: මායාගේ කුණාටු අවසන් වන්නේ ඔබට කුමන ස්ථිතිය තිබෙන විටද?

පිළිතුර: ඔබගේ බුද්ධියේ යෝගාව ‘මගේ’ යන අවධානයෙන් බිඳුනු විට, එනම් ‘මගේ සැමියා,’ ‘මගේ දරුවා’ ආදියෙන් ඉවත් වූ විට, ඔබගේ බුද්ධිය මෙහි ස්ථාවර වෙයි ‘මගේ වන්නේ එක් ශිව බාබා හැර වෙනත් කෙනෙක් නොවෙයි.’ ඔබගේ බුද්ධියේ යෝගාව මුළුමනින්ම ඒකායන පියාට සම්බන්ධ වූ විට, මායාගේ කුණාටු අවසන් වෙයි.

ගීතය: අරුණෝදයේ මගේ සිත් දොරට ආවේ කවුරුන්ද?

ඕම් ශාන්ති. දෙවියන් පවසයි. ජීවත්මයන්ගේ පියා, පරම පියා, පරමාත්ම ජීවය ලෙස හඳුන්වන කෙනා බව, ඔය දරුවන්ට වැටහී තිබේ. පියාම පහදා දෙන්නේ: මට භෞතික ස්වරූපයක් නැහැ. එය නළල මධ්‍යයේ වාසය කරන තාරකාවක් බව, ජීවත්මයක් ගැන පවසන ආකාරයෙන්ම, මමද උත්තරීතර ජීවයයි. ඔහුගේ ප්‍රශංසාව වඩාත් ශ්‍රේෂ්ඨයි. ඔහු දැනුමේ මහා සාගරය වන නමුත් ඔහු එම පිළිරුව මෙන් විශාල නැත. ඔහු එතරම් විශාල නම් ඔහුට මෙම සිරුර තුළට, තමන්ව ඇතුළු කරගැනීමට නොහැකි වෙයි. ඔවුන් එය විශාල ස්වරූපයක් කරන්නේ, ශිවලිංගමයකට වන්දනා කරන විටයි. ඔවුන් පවසන්නේ ඔහු මහපටුභිල්ලක ස්වරූපය ගන්නා බවයි. ජීවත්මයක් යනු ජීවත්මයකි. ඔහු හැඳින්වෙන්නේ උත්තරීතර ජීවත්මය ලෙස පමණක් වන අතර ඔහු වාසය කරන්නේ පරම දනව්වේය. මෙකල එය අසුරයන්ගේ ලෝකය බව, අසුර සමාජය බව, ඔබ දන්නවා. ස්වර්ණමය යුගයේ භාරතයේ දේවතාවන්ගේ රාජධානිය තිබුණු බව ඔබ දන්නවා. එය දැන් අසුර සමාජයයි. ඔවුන් කන දේවල් බලන්න! මස් කෑම සහ මත්පැන් පානය කිරීම ආදිය අපවිත්‍ර ආහාර ගැනීමයි. මිනිසුන්ට මෙයවත් නොවැටහෙයි. පාසැලක වුවද, සමහරුන්ට ඉතා හොඳ සිතිවිලි තිබෙන අතර සමහරුන්ට රජෝගුණි සිතිවිලි ද තවත් අයට තමෝගුණි සිතිවිලි ද ඇතිවෙයි. අන් අයට විස්තර කිරීමට නොහැකි අය, බුද්දුන් ලෙස හැඳින්වෙයි. බ්‍රහ්මකුමර කුමරියන් අතරේ, හොඳින් විස්තර කිරීමට නොහැකි, බොහෝ අංක පිළිවෙලේ මහාරතීන්, අශ්වාරෝහකයන් සහ පාබල සේනා සිටියි. සම්පූර්ණ දැනුම නොමැති බැවින්, ඔවුන් දිගින් දිගටම අවැඩ සිදුකරයි. කෙනෙකුට දැනුම තිබෙන ප්‍රමාණයට අනුකූලව, ඔහුට විස්තර කිරීමට හැකි වෙයි: එය අංකානුරූපයි. විටෙක, ඔවුන් දැනුණු වැරදි සිදුකරයි. ඔබ දේවතාවන් බවට පත් වීමේ කුල්මත්භාවය ඔය දරුවනට තිබිය යුතුයි. පියාම පවසන්නේ: මා අපවිත්‍ර අයගේ ලෝකයට ඇතුළු වෙනවා. ස්වර්ණමය යුගයේදී, මෙම කෙනා නාරායන් වූ අතර, මා දැන් නැවත වරක් ඔහුගේ ශරීරය තුළට ඇතුළු වී ඇත්තේ, ඔහුව සාමාන්‍ය මිනිසෙකුගෙන් නාරායන් බවට පත් කරවීමටයි. ඔහු අංක එකේ පිදුම් ලබන්නට සුදුසු ජීවත්මය වූ අතර ඉන්පසුව ඔහු අංක එකේ පුදන්නා බවට පත් විය. මෙම කෙනාට චක්‍රය-පුරා චරිත කොටසක් තිබේ. මෙය මගේ නියමිත වූ ශරීරයයි: එය වෙනස් විය නොහැක. විටෙක මා වෙනත් කෙනෙකුට අවස්ථාවක් ලබා දෙනවා නොවෙයි. මෙම නාටකය කල් තියාම නියම වූවක්. මෙහි කිසිදු වෙනසක් විය නොහැක. බාබා පවසන්නේ, මා අපවිත්‍ර අයගේ ලෝකයට ඇතුළු වන නමුත් ඔබ යමෙකුට ඔහු අපවිත්‍ර බව පැවසුවොත් ඔහු සිත් තැවුලට පත්වෙයි. කෙසේවෙතත්, සියලු දෙනාම අසුර සමාජයේ කොටස්කරුවන් බව දෙවියන් පැවසූ විට, මෙය පිළිගත යුතු වනවා. “දෙවියන්” යනු අශාරීරික දෙවියන්ය, බ්‍රහ්මා, විෂ්ණු, ශංකර් හෝ ක්‍රිෂ්ණා නොවෙයි. ඔහු පවසන්නේ: පරමාත්ම ජීවය වන මා, ඔබ හා සමානයි. දෙවියන් පවසයි: මා ඔබට රාජයෝගා ඉගැන්වීමට පැමිණ සිටියි. යෝගාව ගැන බොහෝ වර්ණනා තිබේ. බොහෝ යෝග ආශ්‍රම විවෘත වී තිබේ. ඔවුන් එහි උගන්වන්නේ හත යෝගාවයි. කෙසේවෙතත්, යෝගා බලයෙන් ඔබ මුළු ලෝකයම දිව්‍යලෝකය බවට පත් කරවයි; ඔබ ලෝකය පරිවර්ථනය කරයි. මුළු ලෝකයම යෝගාවේ නොසිටියි. විශේෂයෙන් භාරතය දෙවිලොව බවට පත්වන යෝගාව ගැන බොහෝ ප්‍රශංසා තිබේ. කෙසේවෙතත්, එය දිව්‍යලෝකය බවට පත්කළේ කවුරුන්ද කියා කිසිවෙක් නොදනී. දිව්‍යලෝකය නිර්මාණය කළ කෙනෙක් අතිවාර්ගයන් සිටින්නට ඇති. පියා පවසන්නේ: පැමිණ, ඔබට දේවතාවන් වීම සඳහා, ක්‍රියා උගන්වන්නේ මා පමණයි. මෙය ඉතා පහසුයි. ඒ මිනිසුන් බොහෝ යාගභෝම පවත්වයි. මෙහි ඔබට කිසිදු යාගභෝමයක් ආදිය තිබේද? ඔබ හඳුන්කුරු ආදිය දල්වන්නේ, ඒවායේ සුගන්ධය සඳහා පමණයි. එසේ නැතහොත් මෙහි පූජාවිදි නැත. පියා ඔහුගේම හැඳින්වීම ඔබට ලබාදෙයි: මාද ඔබ මෙන්ම ජීවත්මයක්, නමුත් මා පුනර්භව

ගන්නේ නැත. මා උපතක් ගන්න නමුත් මා මිය යන්නේ නැත. මිනිසුන් මගේ උපන් දිනය සමරයි. ඔබට ඉගැන්වීම සඳහා, මා මෙම සිරුරට නැවත නැවතත් පැමිණ ආපසු පිටව යයි, එබැවින් මෙයට මරණය යැයි නොකියයි. මා පැමිණෙන්නේ ඔබ ව දේවතාවන් කරවීමටයි. ඉන්පසුව එය රඳා පවතින්නේ, පැමිණ ඉගෙනගන්නේ කවුරුන්ද යන්න මතයි. පෙර චක්‍රයේදී ඉගෙනගත් අය පැමිණ නැවතත් ඉගෙනගනී. ඔබ, මගෙන් බොහෝ කලකට ඉහත වෙන්වූ, බොහෝ කලක් නැතිව සිට දැන් හමුවූ ආදරණීය දරුවන්මයි. වෙනත් අය උපන් 84ක් නොගනී. සම්පූර්ණ උපන් 84හි චක්‍රය වටා යන අය අපයි. බොහෝ උපන් ගැනීමට සිදුවූනොත් මිනිසුන්ට එපා වෙනවා. උපන් 84හි චක්‍රය තුළට පැමිණීමට අකමැති බව ඔවුන් ඔබට පවසයි. කෙසේවෙතත්, අපි කෙතරම් ශක්තිමත් සහ එඩිතරයන්, අප වඩාත් සතුටු වනවා. මෙම උපන් 84හි චක්‍රය සිහි කිරීමෙන් අපි ලෝකයේ පාලකයන් වනවා. ඔවුන්ගේ ධජයේ, චක්‍රයක් පෙන්වා ඇති නමුත්, ඉන්පසුව ඔවුන් එය කටින රෝදයක් බවට පත්කර තිබේ. එය හා සසඳන විට ඔබගේ කුල ලාංඡනය නිවැරදියි. ඉහළින් ශිව බාබා සිටින අතර එයට පහළින් ත්‍රිමූර්තිය තිබේ: එහි ඇති චක්‍රයද නිවැරදියි. ඔබට ඇති ශිවාවගේ ධජය ද සම්පූර්ණයෙන් නිවැරදියි. අත්හැරීම් දෙයාකාරයක් බව ඔබට විස්තර කර දී තිබේ. එකක් ඔවුන් වනගත වන, හුදකලා මාවත වෙනුවෙන් ඇති අතහැරීමයි. එය අර්ධ අත්හැරීමයි. ඔබට ඇත්තේ සම්පූර්ණ අතහැරීමයි. කුමකද? ඔබ මුළු රකුසු ලෝකයම අතහරියි. “මගේ සැමියා, මගේ දරුවන්, මගේ ගුරු”; ඔබ එම “මගේ” යන සියලු අවධානයෙන් ඔබගේ බුද්ධියේ යෝගාව බිඳ දමයි. “මගේ වන්නේ එක් ශිව බාබා හැර වෙනත් කිසිවෙකු නොවෙයි.” මෙය ඔබගේ ස්ථිතිය බවට ඔබ පත් කරගන්නා තුරු, නොකඩවා කුණාටු පැමිණෙන අතර ඔබ නොකඩවා වංචල වෙයි. ඒ සියල්ල විනාශ වීමට ඇති නිසා මුළු රකුසු ලෝකයම අත්හැර දැමීමට, පියා ඔබ ව දිරිගන්වයි. සියල්ල විනාශ වන බව, ඒ මිනිසුන් නොකියයි. ඔබගේ නෑදෑයින් සමග ඔබ වාසය කරන නමුත් ඔවුන් සියලු දෙනා දකින අතර, ඔබගේ බුද්ධිය සම්බන්ධ වී ඇත්තේ උඩ ඉහළටයි. “කිසිම දෙයක් මට අයත් නොවේ. එබැවින් මා කාමයේ ගැලෙන්තේ හෝ කෝප වන්නේ කා සමගද?” මෙය ඉතා හොඳ උපක්‍රමයක්, නමුත් එය ඔබගේ බුද්ධියේ සනිටුහන් වූනොත් පමණකි! මෙයට රාජයෝගාව යැයි කියයි. ඔබ යෝගාවේ සිට ඔබගේ රාජධානිය හිමි කරගනී. ඔවුන්ගේ එය හත යෝගාවයි. මේවා ගැඹුරු කාරණාය. ලෝකයේ බොහෝ යෝගීන් සිටින නමුත්, බාබා පවසන්නේ: එකදු කෙනෙක්වත් මා සමග යෝගාවේ සිටින්නේ නැත. මා සමග යෝගාවේ සිටිනවා වෙනුවට, ඔවුන් මගේ වාසස්ථානය වන බ්‍රහ්ම පදාර්ථය සමග යෝගාවේ සිටියි. භාරත වැසියන්, ඔවුන්ගේ වාසභූමිය වන භින්දුස්ථානය, තම ආගම ලෙස සලකන ආකාරයෙන්ම, ඔවුන් තමන් බ්‍රහ්මගේ දරුවන් බව සලකයි. කෙසේවෙතත්, ඔවුන් ඇත්ත වශයෙන්ම තමන් දරුවන් බවින් නොසලකයි, මන්ද ඔවුන් දරුවන් නම් උරුමයක් තිබිය යුතු වනවා. ඔවුන් පවසන්නේ, තමන් බ්‍රහ්ම පදාර්ථය තුළට මුසුවන බවයි. බාබා ඒ සියල්ල අත්දැක තිබේ. ඔහු බොහෝ සන්යාසීන් සහ ගුරුන් සමග ඒ සියල්ල අත්දැක ඇත. අර්ජුනට ගුරුන් බොහොමයක් සිටි බවද ඔවුන් පෙන්වා තිබේ. ඔබ සියලු දෙනා, අර්ජුනයි. මෙකල මුළු ලෝකය පුරාම රාවනගේ රාජධානිය තිබේ. මුළු ලෝකයම ලංකාවයි. ලංකාව වන්නේ ශ්‍රී ලංකා දූපත පමණක් නොවෙයි. එය සීමිත ලංකාව වන අතර මුළු ලෝකයම අසීමිත ලංකාවයි. දැන් මුළු ලෝකය පුරාම රාවනගේ රාජධානිය තිබේ. රාමාගේ රාජධානියේ එතරම් මනුෂ්‍යයන් සිටියේ නැත. එය රාමාගේ රාජධානිය වන කලට, රාවනගේ රාජධානිය නොපවතී. එය යන්නේ කොහොටද? එය පහළට යයි. පසුව රාවනගේ රාජධානිය පැමිණෙන විට, රාමාගේ රාජධානිය පහළට යයි. නාටකය මෙයයි. චක්‍රය බ්‍රමණය වන විට, ස්වර්ණමය යුගය ඉහළට පැමිණෙයි. තඹ සහ කලි යුග පහළට යන අතර ස්වර්ණමය සහ රිදී යුග පහළ සිට ඉහළට පැමිණෙයි. එය චක්‍රය පිළිබඳ කාරණයක් පමණකි. ඔවුන් එසේ ලියා ඇති නමුත් එය මුහුදු පතුලට යන්නේවත්, එය මුහුදෙන් මතු වන්නේවත් නැත. පියා පවසන්නේ: මේවා වටහාගත යුතු ඉතා ගැඹුරු කාරණාය. මෙහි අංක එකට තිබෙන්නේ පාරිශුද්ධත්වය වන අතර ඉතා බලවත් යෝගාව ද තිබිය යුතුයි. මෙයට සම්පූර්ණ අතහැරීම යැයි කියයි. බුද්ධියේ යෝගාව, මෙම ලෝකයෙන් ඉවත් කරගන්න. ඔබ අතරින් ද මෙම දේවල් වැටහෙන්නේ ඔබගෙන් සමහරුන්ට පමණකි. ඔබ සියලු දෙනාම වටහා ගත්තේ නම්, ඔබ දැනුමේ ගංගා නදිය, කුඩා ගංගා සහ ඇලවල් බවට පත්වෙයි. ඔබ පොකුණක් වී, නිවසේ අයට විස්තර කරන්නේ නම් වුවද, ඔබට යම් තරමක් හෝ වැටහී ඇති බව, තේරුම් ගත හැක. කෙසේවෙතත් සමහරුන්ට තම නිවසේ අයට පවා විස්තර කිරීමට නොහැක. පියා පවසන්නේ: ඔබ කෙතරම් දූප්පත් වුවත්, ඔබ නිදාගන්න සහ ආහාර ගන්නා එක් කාමරයක් පමණක් තිබුණත්, ඔබට නිවසේ කුඩා ගීතා

පාඨශාලාවක් විවෘත කළ හැක. ඔබ කළ යුතු දේ කළාට පසුව, සියල්ල අස්කර දමා, පංතිය පැවැත්වීමට එම ස්ථානය සූදානම් කරන්න. ඔබට වර්ග අඩි තුනක භූමියක විශාල රෝහලක් විවෘත කළ හැක. ධනවත් අය පසෙක තබන්න: පියා දුප්පතුන්ගේ ස්වාමිය. ධනවත් අය පවසන්නේ ඔවුන්ට මෙය දිව්‍යලෝකය බවයි. බාබා පවසන්නේ: හොඳයි, ඔබගේ දිව්‍යලෝකයේ සතුටින් ඉන්න! මා ඔබට යමක් දෙන්නේ කුමටද? දන් දෙනු ලබන්නේ සෑම විටෙකම දුප්පතුන්ටයි. වැදගත් මිනිසුන්ට බිම අසුන් ගැනීමට සිදුවුවහොත් ඔවුන් අමනාප වෙයි. එබැවින් බාබා පවසන්නේ: ඔබගේ මාලිගාවල ඔබ ජීවත් වන්න. හොඳින් ඉගෙන ගත හැකි දුප්පත් අයට මා වෙත පැමිණිය හැක. අන් අයට මෙය පැවසීමට ඔබට නොහැකි නම්, ඔබ කුඩා විලක්වත් නොවෙයි. ඔබ විශාල ගංගා විය යුතුයි. ඔබ මම සහ බාබා අනුගමනය කළ යුතුයි. කෙසේවෙතත්, ඔබට නිවසේදීවත් කිසිවක් පැවසිය නොහැකි නම්, ඔබ අතට ගත් ජල මීටක් තරම්වත් නොවෙයි. දැනුමේ ගංගාවන් ඉදිරියේ බාබා බොහෝ විනෝදයක් ලබයි. ඇතැම් අය පෞද්ගලිකව බාබාට සවන් දී බොහෝ සතුටු වෙයි, නමුත් ඔවුන් මෙතැනින් නැගිට පඩිපෙල දිගේ පහළට යත්ම, ඔවුන්ගේ කුල්මත්භාවයද පහළට යයි. පසුව ඔවුන් තම නිවෙසට ලඟාවූන සැනින්, නැවතත් ඕපද්‍රව්‍ය කතා කිරීම ආරම්භ කරයි. ඔවුන්ගේ හැසිරීමෙන් බාබාට වටහාගැනීමට පුළුවනි. සමහරු බාබා හමුවීමට පැමිණ, තම සැමියා සහ දරුවන් ගැන කතා කරයි. ඔබගේ සැමියා පැමිණියේ කොහේ සිටද? ඔබ මෙහි පැමිණෙන්නේ දිව්‍යලෝකයට යාමටයි, ඒ තිබියදී ඔබ තවමත් මෙම “මගේ” යන අවධානයේ සිර වී සිටිනවා! හොඳයි මෙපමණක මාත්‍රයක් සැහෙයි! ඔබට ලබා දිය යුත්තේ ඔබට ජීර්ණය කළ හැකි ප්‍රමාණය පමණයි. බාබා ඔබට කෙටියෙන් විස්තර කර දී තිබේ. ඔබ යෝගාවෙන් දිව්‍යලෝකය ස්ථාපිත කරනවා, නමුත් ආධිපත්‍යයක් සඳහා ඔබට දැනුම අවශ්‍යයි: විෂයයන් දෙක තිබේ. බාබා ද යෝගාවේ සිටීමට උත්සාහ දරයි, ඔහු මෙසේ පවසන්නේ ඒ නිසාය: සිහි නොකරන්න, එමෙන්ම අමතක නොකරන්න! අවවාද.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ව ඔබගේ මව, පියා, බාප්දාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදෑසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. මෙම පැරණි ලෝකය සම්පූර්ණයෙන්ම අත්හරින්න. පාරිශුද්ධත්වය සහ යෝගාව යන විෂයයන් දෙකින් අංක එක හිමි කරගන්න.
2. දැනුමේ ගංගා නදිය වී, අපවිත්‍ර අය පිවිතුරු කරවීමට සේවය කරන්න. මම සහ බාබා අනුගමනය කර, විශාල ගංගා වන්න.

වරදානය: ඔබ කාලය පිළිබඳ දැනුමේ අවධානය තුළින්, සියලු ප්‍රශ්න අවසන් කර, ස්ව-දර්ශන චක්‍රධාරීන් වේවා.

ස්ව-දර්ශන චක්‍රධාරීන් වී, තමන්ගේ දර්ශනයක් ලැබී ඇති දරුවන්ට, ඉබේටම ලෝක චක්‍රය පිළිබඳ දර්ශනයක් තිබේ. නාටකයේ රහස් දන්නා දරුවන්, නිරන්තරයෙන් සතුටින් රැඳී සිටියි. ඔවුන්ට කිසි විටෙක ‘ඇයි?’ හෝ ‘කුමක්ද?’ යන ප්‍රශ්න තිබිය නොහැක, මන්ද නාටකය තුළ, තමන් යහපත් වන අතර කාලය ද යහපත්ය. තමන් දෙස බලා ස්ව-දර්ශන චක්‍රධාරීන් වන අය, නොකඩවා පහසුවෙන් ඉදිරියට ගමන් කරයි.

පාඨය: සියලුම ජීවත්මයන්ට සැබවින්ම සේවය කිරීම සඳහා, සියලු දෙනා කෙරෙහි පිවිතුරු සහ ධනාත්මක සිතිවිලි ඇති කරගන්න.

*** ඔම් ශාන්ති ***

මානේශ්වරීජීගේ වටිනා වදන්

දෙවියන් සෑම තැනකම නොසිටින බවට බොහෝ සාධක තිබේ.

සියලුම ග්‍රන්ථ ශාස්ත්‍රයන්ගේ මාණික්‍යය වන ගීතාවේ, දෙවියන්ගේ වදන් ලියා තිබේ: “දරුවනේ, ජයග්‍රහණය ඇති තැන, මා සිටිනවා”. මේවා පරමාත්ම ජීවයගේ ශ්‍රේෂ්ඨ වදන්ය. මා හිමාලයේ සිටින අතර කාලි ලෙස හැඳින්වෙන නාගයා තුළ මා සිටිනවා. කඳු වලින් උසම කන්ද ලෙස කෙලාෂ් කන්ද හැඳින්වෙන අතර, නාගයන්ගෙන් ශ්‍රේෂ්ඨතම ලෙස සැලකෙන්නේ කාලි නාගයාය. මින් ඔප්පු වන්නේ, සියලුම නාගයන්ගෙන්, දෙවියන් කළ නාගයන් තුළ පමණක් සිටින්නේ නම්, එසේ නම් ඔහු අන් සියලුම සර්පයන් තුළ නොසිටියි. දෙවියන්, උසම කඳු මුදුනේ පමණක් නම් සිටින්නේ, ඉන් කියැවෙන්නේ ඔහු පහත් කඳුවල නොසිටින බවයි. තවද මෙසේ කියයි: ජයග්‍රහණය තිබෙන තැන, මා උපත ලබනවා: මින් කියැවෙන්නේ, පරාජය තිබෙන විට මා නොමැති බවයි. මේ සියලු කාරණා ඔප්පු කරන්නේ දෙවියන් සෑම තැනකම නොමැති බවයි. එක් අතකට ඔවුන් මෙසේ පවසන අතර ඉන් පසුව අනෙක් අතට ඔවුන් පවසන්නේ, ඔවුන් දෙවියන්ගේ අවතරණ 24ක් පෙන්වා ඇති ආකාරයෙන්, දෙවියන් බොහෝ ස්වරූප වලින් අවතරණය වන බවයි. ඔවුන් පවසන්නේ දෙවියන්, මාළුවන් සහ කිඹුලන් තුළ සිටින බවයි. ඒ සියල්ල ව්‍යාජ දැනුමය. මේ ආකාරයෙන් දෙවියන් සෑම තැනකම සිටින බව ඔවුන් වටහාගෙන තිබෙන නමුත්, මෙම කලි යුග සමයේ, සෑම තැනකම පෙනී සිටින්නේ, මායාය. එබැවින් දෙවියන් සෑම තැනකම සිටින්නේ කෙසේද? ගීතාවේ මෙසේද පැවසෙයි: මම මායා තුළ වාසය නොකරමි. මින් ඔප්පු වන්නේ දෙවියන් සෑම තැනකම නොමැති බවයි.

2) අශාරීරික ලෝකය යනු ජීවත්මයන්ගේ වාසස්ථානයයි.

අපි අශාරීරික ලෝකය ගැන කතා කරන විට, “අශාරීරික” යනු, එයට යම් හැඩයක් හෝ ස්වරූපයක් නැති බව, නොවන බව අප දන්නවා. අපි අශාරීරික ලෝකය ගැන කතා කරන විට, ඉන් කියැවෙන්නේ, අනිවාර්යෙන් ලෝකයක් තිබෙන බවයි, නමුත් භෞතික ලෝකය හා සමාන හැඩයක් හෝ ස්වරූපයක් එයට නොමැති බවයි. ඒ ආකාරයෙන්ම දෙවියන් අශාරීරිකයි, එමෙන්ම ඔහුට අනිවාර්යෙන් සුක්ෂම (ආලෝක තිත්ත) ස්වරූපයක් තිබේ. එබැවින් ජීවත්ම වන අපගේ සහ දෙවියන්ගේ දේශය, අශාරීරික ලෝකයයි. අප “ලෝකය” කියන විට, ඉන් ඔප්පු වන්නේ එම ලෝකය තිබෙන බව සහ අප එහි වාසය කරන බවයි, එය ලෝකයක් ලෙස හැඳින්වෙන්නේ මේ නිසාය. ලෝකයේ මිනිසුන් සිත්තන්නේ, දෙවියන්ගේ ස්වරූපය, සදාතනික ආලෝක පදාර්ථය බවයි. එය, දෙවියන්ගේ වාසස්ථානයයි, එය විශ්‍රාමික නිවහනක් ලෙස හැඳින්වෙයි. දෙවියන්ගේ නිවහනට, අපට දෙවියන් යැයි කිව නොහැක. අනෙක් ලෝකය, බ්‍රහ්මා, විෂ්ණු සහ ශංකර් ඔවුන්ගේ සුරහන ස්වරූප වලින් වාසය කරන සුක්ෂම ලෝකය වන අතර මෙය, දෙකඩ කර ඇති භෞතික ලෝකයයි. එකක්, චක්‍ර භාගයක් සතුව, පාරිශුද්ධත්වය සහ සාමය පමණක් ඇති, පාපයෙන් තොර දිව්‍යලෝකයයි. අනෙක දුක සහ අසාමයේ, කලියුග දූෂිත ලෝකයයි. මේවා ලෝක දෙකක් ලෙස හැඳින්වෙන්නේ ඇයි? මන්ද, දිව්‍යලෝකය සහ අපාය යන දෙකම දෙවියන් නිර්මාණය කරන බව, මිනිසුන් පවසන බැවින්. මේ සඳහා දෙවියන්ගේ වදන් වන්නේ: දරුවනි, මා දුක් ලෝකයක් නිර්මාණය කළේ නැහැ. මා නිර්මාණය කළ ලෝකය සතුටු ලෝකයකි. මෙය දැන් දුක සහ අසාමයේ ලෝකයයි. මිනිසුන්ට තමන්ව සහ පරමාත්ම ජීවය වන මාව අමතක වී ඇති බැවින්, ඔවුන් මෙම කර්ම ගිණුම්වල දුක විඳිනවා. සතුට සහ පින් ඇති ලෝකය තිබෙන විට, ලෝකයක් නොතිබෙනවා නොවෙයි. ඔව්, එය දේවතාවන්ගේ වාසස්ථානය බව අප පවසන විට, එහි සෑම ආකාරයකම ක්‍රියාකාරකම් තිබේ, නමුත් එහි නියත වශයෙන්ම පාපයේ නිර්මාණයක් නැත. එබැවින් කර්ම බන්ධන නොමැත. එම ලෝකය හැඳින්වෙන්නේ කිසිම කර්ම බන්ධනයක් නොමැති, දිව්‍යමය ලෝකය ලෙසින්ය. එකක් අශාරීරික ලෝකය ද, අනෙක සුක්ෂම ලෝකය ද වන අතර, තුන්වැන්න භෞතික ලෝකයයි. අවිවා. ඕම් ශාන්ති.